

JOHN MARTIN

SCOTT SEEGERT

GALAKTICKÁ ŠKOLA

NAJVŤIPNEJŠIA KNIHA VO VESMÍRE

NÚDZOVÉ PRISTÁTIE

FRAGMENT

Galaktická škola 2

Núdzové pristátie

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

John Martin, Scott Seegert
Galaktická škola 2: Núdzové pristátie – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

GALAKTICKÁ ŠKOLA

NAJVTIPNEJŠIA KNIHA VO VESMÍRE

GALAKTICKÁ ŠKOLA

NAJVTIPNEJŠIA KNIHA VO VESMÍRE

**John Martin
Scott Seegert**

NÚDZOVÉ PRISTÁTIE

FRAGMENT

Copyright © 2018 by John Martin and Scott Seegert
Slovenské vydanie © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019
Translation © Katarína Laliková, 2019
Cover photos © Jurik Peter; fractal-an; HelenField / Shutterstock.com
ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-0905-7
ISBN e-knihy 978-80-566-0953-8 (1. zverejnenie, 2019)

*Venujeme Margie a Mary, ktoré majú dostatok
nadhľadu aj pochybnú dávku súdnosti, keďže
väčšinu svojho života strávili s dvoma večne
dvanásťročnými chlapcami.*

GALAKTICKÁ ŠKOLA

**NÚDZOVĚ
PRISTÁTIE**

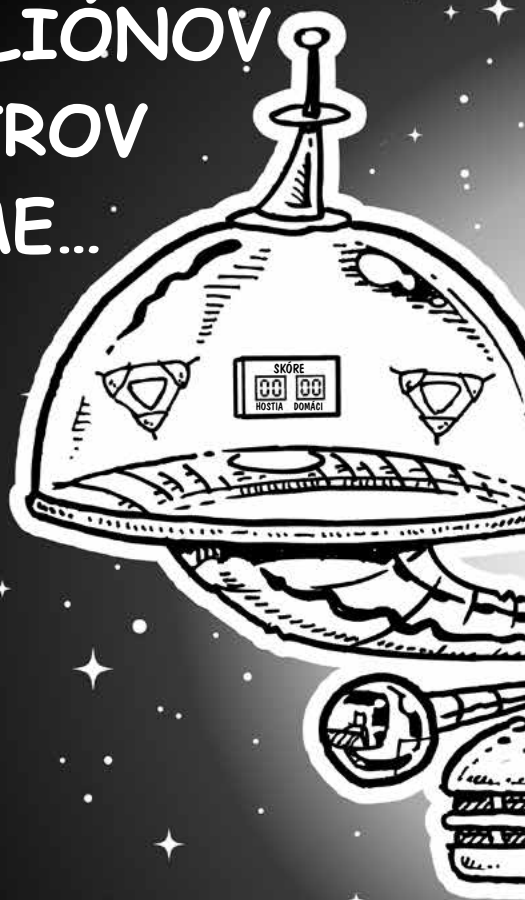

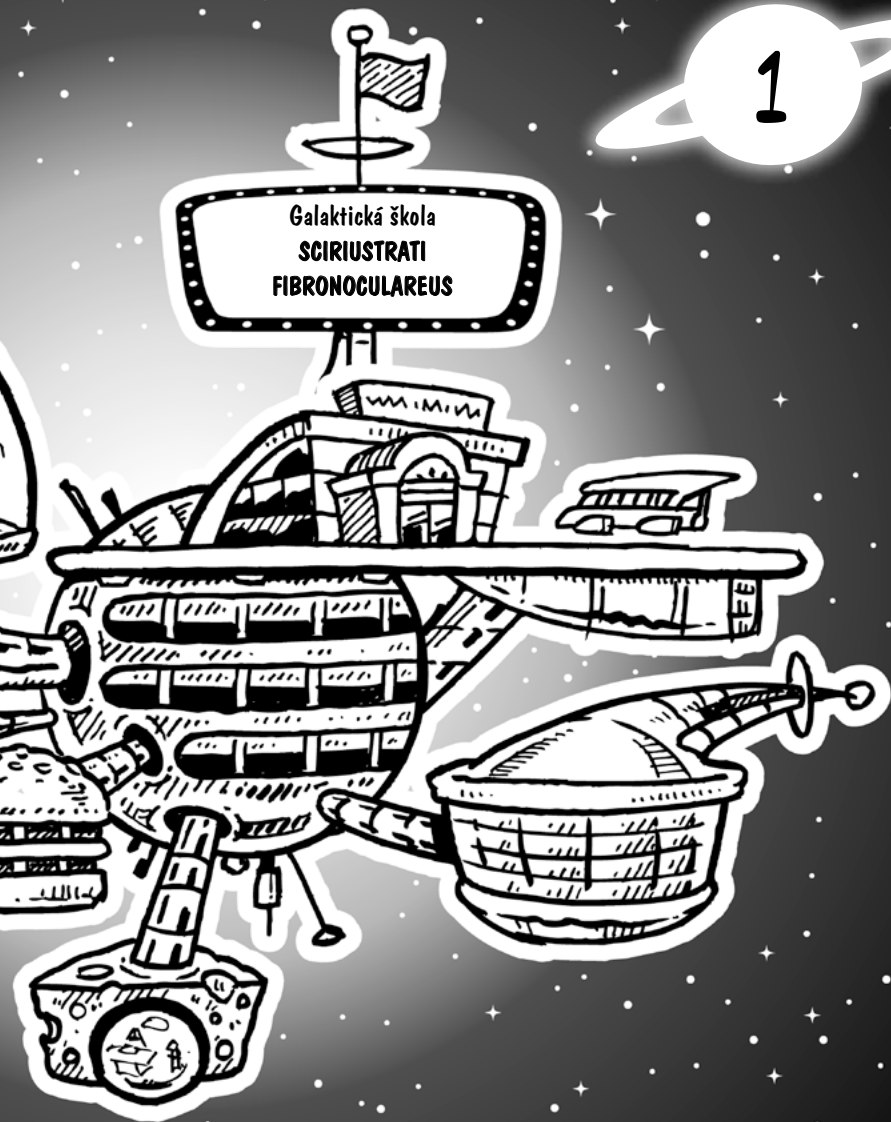
1. DEŇ

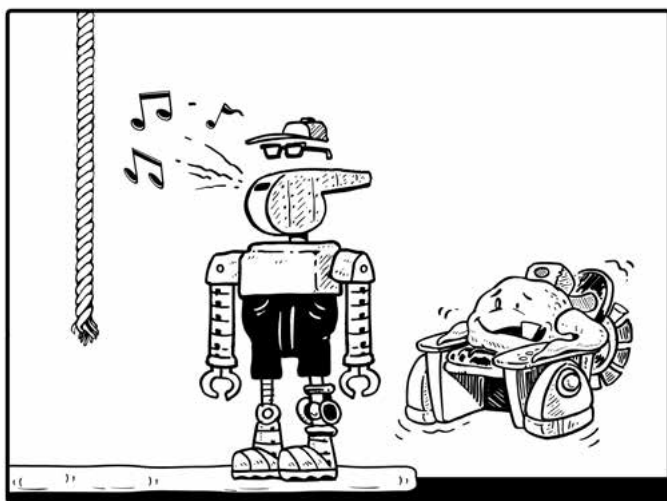
530 KVADRILIÓNOV
KILOMETROV
OD ZEME...

1

Galaktická škola
SCIRIISTRATI
FIBRONOCULAREUS

„Fajn, teraz sa všetci utište a počúvajte. Pamätáte sa, ako som včera povedal, že zajtra sa budeme šplhať? A že za celý ten čas, čo učím telocvik, sa nikomu nepodarilo dosiahnuť až na samý vrch? Takže zajtra je *dnes* a to, na čom sa budeme šplhať, je toto lano.“

Samozrejme, pán učiteľ Vik, veľmi dobre si pamätám včerajšok. Rovnako ako môj kamoš Rand-al.

Včera dostal nápad, ako z toho urobiť veľkú udalosť, po ktorej sa navždy všetkým zapíšem do pamäti ako Kelvin Klosmo – chlapec, ktorý vyliezol až hore.

„Dúfam, že ste si všetci vzali k srdcu moju radu a pred spaním ste spravili o niekoľko kľukov viac, pretože pri šplhaní na tohto krásavca budete potrebovať všetky sily do poslednej kvapky. Hojdá sa, klže sa a meria viac ako desať metrov.“

Chápete, mysleli sme si, že pokiaľ sa preslávim niečím naozaj hustým, všetci zabudnú na to, ako som sa snažil predstierať supergenialitu, keď som prišiel do tejto školy na opačnom konci Galaxie. A možno mi potom prestanú hovoriť Génus. Veď viete, ironicky. Ako keď nejakého drobca prezývajú Kolohnát. Alebo plaché dieťa Suverén. Aspoň taká je teória. Ten posmech je čoraz neznesiteľnejší.

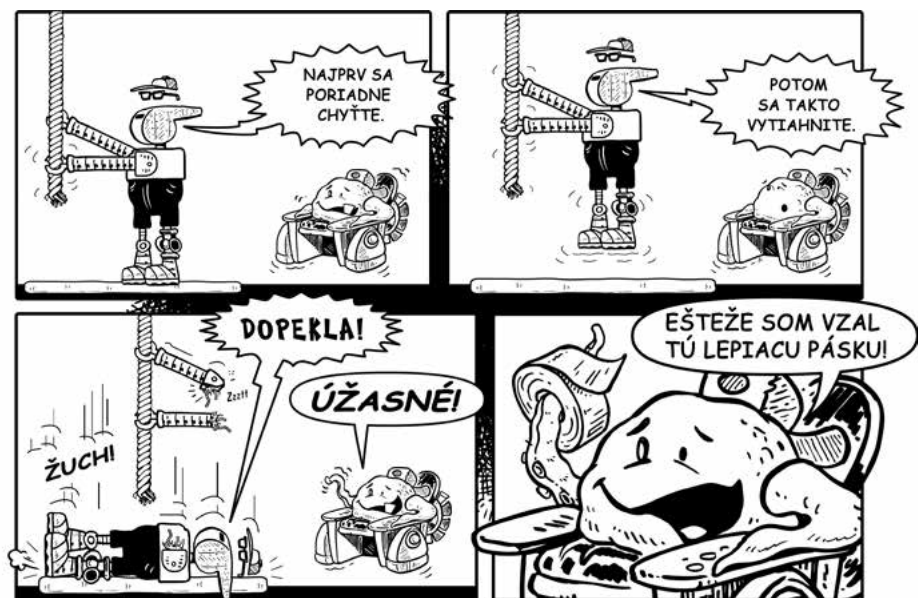

„Dám vám zopár tipov. Nechcem sa chvastať, ale v osemdesiatom siedmom som bol šampiónom okresu

**Delfner v šplhu na lane, a tak viem,
o čom hovorím.“**

Spýtal som sa Rand-ala, prečo si myslí, že to dokážem, keď sa nikto iný nevyšplhal až hore. Nie som žiadny športovec. Mám čo robiť, aby som s plným batohom nastúpil ráno do raketobusu.

Odpovedal, že si nemám robiť starosti, on sa vraj o všetko postará.

„Dobre – nejaké otázky?“

„Áno. Smiem si nechať končatiny
pripojené k telu?“

„Samozrejme... ak si to chceš uľahčiť.
Tak, kto pôjde prvý?“

Danny Mušiak. Ten je známy svojimi lepkavými prstami.

A nemyslím tým takými lepkavými, keď mu na nich zostane trochu želé z obeda.

Myslím tým také lepkavé, ako keby sa polial kanistrom lepidla a potom ešte spadol do suda s dehtom.

Raz som si s ním chcel hádzať loptu. Vedel ju síce skvele chytiť, ale nedokázal ju hodiť naspäť. A bez ohľadu na to, koľkokrát povie: „Ruku na to, kamarát,“ v žiadnom prípade Dannymu nepodajte ruku – to mi verte. On by nemal mať najmenšie problémy vyliezť po lane, nech je akékoľvek klzké.

Danny sa vyšplhá k značke dva a pol metra a zošuchne sa dole. Trvá desať minút, kým ho odlepíme od žinenky.

Ako ďalšia dobrovoľníčka sa prihlási Drahuša. Je najlepšia športovkyňa, akú poznám. Ak to niekto zvládne, tak jedine ona. Keď o tom uvažujem, mal som ju požiadať, aby si na šplh vzala masku Kelvina.

Drahuša sa dostane k značke tri a pol metra, ale ďalej to nejde. Z čoho je to lano? Z vazelíny?

Štuchnem do Rand-ala. „Tvoj nápad fakt nemá chybu. Budem mať šťastie, ak sa mi vôbec podarí zdvihnúť nohy zo zeme.“

Rand-al mi niečo podá.

„Čo je to?“

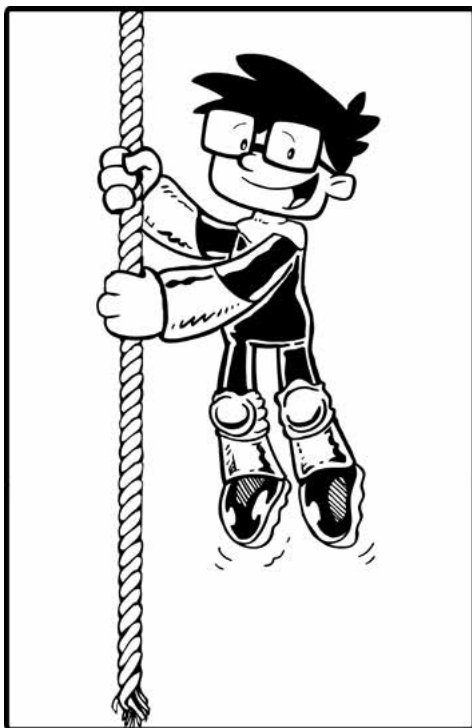
„Antigravitačné disky. Mamina ich používa pri prestavovaní nábytku v našom bývavstore. Strč si ich do tenisiek. Keď prídeš na rad, ťukni nohami o seba a disky sa zapnú.

V podstate po tom lane priam vyletiš!“

Viete čo? Rand-al možno naozaj na niečo prišiel.

Strčím si disky do tenisiek a prihlásim sa ako ďalší. Napľujem si do dlaní a chvíľu si ich súcham o seba – pre lepšiu umelecký dojem –, potom sa chytím lana a nohami fuknem o seba. Zrazu mám pocit, že nič nevážim. Začnem sa šplhať.

Fíha! Azda to naozaj vyjde!

To je lepšie! Zbohom, Génius! Vitaj, Šplhač Kelv.